

saadan Opfindelse, skal have Krav paa en Beskyttelse, som man ikke kan faae, uden at alle Forbrugere, den hele Handel og Omsætning derved i høj Grad besværes. Allerede for en halv Snes Aar siden fandt man i Preussen, at det var betænkeligt at tilstaa Patenter, fordi det, saa hurtigt Industriens Udvikling gik for sig i alle Lande, var ube af Stand til at bedømme, hvor vidt de Opfindelser, hvorpaa Patent søgtes, vare nye eller muligen vare fremkomne tidligere andetsteds. Der blev da spurgt samtlige Handelskamre, om der ikke fandtes Grund til at hæve den hele Afgang til at erholde Patenter, og dette Spørgsmaal fra Ministeriet i Berlin blev fra samtlige Handelskamre, med Undtagelse af det berlinske, bevareret derhen, at det under Industriens nuværende Tilstand maatte anses rettest at hæve Agangen til at kunne faae Patenter. Der var senere en Kongres i Dresden i Aaret 1863, bestaaende af Nationaløkonomer, Videnskabsmænd og Industri-drivende, som enstemmigen kom til en Beslutning, som det maa være mig tilladt at oplæse paa Dansk, fordi det forekommer mig, at de Sætninger, den indeholder, ere fuldkommen rigtige. Denne Kongres i Dresden kom til følgende Beslutning: „Under Overveelse af, at Patenter ikke begunstige Fremskridt i Opfindelser, at de meget mere lægge hæmmende Bånd paa disse, at de hæmme en raff, almindelig Anvendelse af nye Opfindelser, at de ofte bringe Opfinderen selv mere Skuffelse end Fordel, at de derfor ere en højst mislig Form af Belønninger, besluttet det at udtale, at Patenter paa Opfindelser ere skadelige for Almenvellet.“ Nu kan det siges, at denne Resolution ikke er bleven lagt til Grund for en Forandring i eller Ophævelse af Patentlovgivningen; men det har dog altid sin Betydning, at en saadan Samling af Mænd, hvoriblandt saa mange Industridrivende, ere komne til et saadant Resultat, og jeg tror, at, dersom man vil spørge de Industridrivende her i Landet, saa vil man maasse komme til omtrent den samme Anskuelse. Jeg kender naturligvis ikke, hvad Industrieforeningen har yttret i denne Anledning, men jeg har dog Grund til at tro, at, har den anbefalet dette Lovforslag, er det vistnok flet med meget Forbehold. Jeg er derfor af den Mening, at det vilde være ønskeligt, om vi kunde beslutte os til strax at hæve Agangen til at erholde Patent. Jeg er overbevist om, at Industrien derved vilde trives fuldkommen lige saa godt, ja bedre; jeg er overbevist om, at det vil give en Frihed og Lettelse i Omsætningsforholdene, som vil være af megen Værd. Men jeg veed paa den anden Side, at der altid hører Tid til, før det, der er det Retteste og det Forstandigste, kan blive anerkjendt, og jeg vil derfor meget gjerne tro, at det kan være Midlet til at komme til det Rette og Forstandige, at denne Lov fremkommer. Thi jeg er overbevist om, at, naar den har været virk-

som i nogen Tid, vil den Erkjendelse, at Patentlovgivningen bør hævnes, vistnok komme tilstede i fuldt Maal.

Naar jeg derfor nu henvender mig til selve Lovforslaget, er det kun subsidiært, idet jeg først og fremmest vil søge at gjøre min første Betragtning gjældende. Med Hensyn til den Grundlovs, hvorpaa Lovforslaget hviler, har jeg allerede sagt, at jeg er enig med den ærede Indenrigsminister i, at det nuværende System, det saakaldte Forundersøgelsesystem, som er bragt til Anvendelse af Ministeriet uden at være befalet ved vor Lovgivning, er uholdbart; jeg kan i den Henseende indskrænke mig til at henvise til, hvad der meget rigtigt og fuldstændigt er anført i Motiverne til § 3. Der er det vist, at Regjeringen ved at skulle paatage sig Ansvar for, at de Opfindelser, paa hvilke der gives Patent, og for hvilke der derfor til Patenthaveren betales en Skat af alle Borgerne i Staten, ere nye og hensigtsmæssige, har en Opgave, som det er aldeles umuligt at løse. — Jeg har allerede henvist til et andet Sted, hvor man har et ganske andet Apparat, hvor man har ganske andre Midler, og hvor man anvender ganske andre Penge for at skaffe en saadan Bedømmelse tilveie, og bemærket, at der er en saadan Bedømmelse erklæret for at være umulig. Jeg sigter til den tekniske Industrie-Deputation i Preussen. Efter den Hurtighed, hvormed Opfindelserne skride frem, hvormed en ny Ting afløser en anden meget lignende, lader det sig ikke bestemme, hvor vidt en Opfindelse er ny, og endnu langt mindre, hvor vidt den er hensigtsmæssig. Thi hvad der ved den første Bedømmelse kan synes at være en ringe Ting, kan jo blive Spiren til mange senere store og nyttige Opfindelser. Der vil desuden være en bestandig Klagen over Regjeringen, fordi den ene faar Patent og den anden ikke, og Regjeringen bliver, forekommer det mig, udfat for en stor Mængde ugrundede Domme, Reklamer og Klager. Jeg er derfor fuldkommen enig i, at, skulle vi beholde Patentlovgivningen, maa vi gaa over til et andet System, nemlig Anmeldelsesystemet. Jeg miskjender naturligvis ikke, at for Publikum i og for sig er det behageligt, at der haves en Forundersøgelse, idet Publikum derved noget vil forstaaes for, at en Masse Opfindelser af aldeles ingen eller meget tvivlsom Nytte bringes frem og give Anledning til Fortrædeligheder overfor dem, der ville forfærdige eller handle med saadanne Ting, og ligeledes er det naturligvis bekvemmere for de Private, om Regjeringen vil paatage sig Ansvar for, at en Opfindelse er ny og hensigtsmæssig, i Stedet for at det under Anmeldelsesystemet er den Private, der skal bevise, at Opfindelsen ikke er ny; men jeg tror, som sagt, at vi maa forlade dette Forundersøgelsesprincip og gaa over til et andet Princip, fordi Udbyttet af Forundersøgelsen maa være af meget tvivlsom Værd. Skulle vi overhovedet have Patentet, vil jeg i denne Henseende støtte Lovfor-